

Aldersrente. Nu ved alle ærede Medlemmer, at Taksterne er højere for Byernes Vedkommende end for Landkommunernes, og af disse Tal — her er det altsaa 50 pCt. mere for Landkommunen, skønt Taksterne er lavere — vil det vise sig, at Aldersrentenydernes Antal i Landkommunen er saadant noget som 60—70 pCt. højere end i Bykommunen. Det synes mig, at man deraf med Rette kan drage den Slutning, at naar Aldersrentenydernes Antal i Landkommunerne er forholdsvis saa meget større, maa selvfølgelig Formue- og Indkomstskatten være saa meget lavere og trykke saa meget haardere i Landkommunerne. Det ligger ganske simpelt i, at Erhvervsforholdene paa Landet er af den Beskaffenhed, at et meget større Antal kommer ind under denne Formue- og Indtægtsgrænse, end Tilfældet er i Byerne.

Maa jeg i Forbindelse med dette rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister, om vi ikke snart kan vente Betænkning fra den Kommission vedrørende Aldersrenten, der blev nedsat for to eller tre Aar siden. Jeg tror nemlig, at efterhaanden som det gaar op for Landbefolkningen, at denne Aldersrente virker som en ganske uhyre Byrde for Landkommunerne, meget haardere end for Byerne, bliver der stigende Interesse for at faa denne Skat lagt om paa et andet Grundlag, og derfor interesserer jeg mig overordentlig for denne Kommissionsbetænkning, som formentlig ikke kan være alt for langt borte — det slutter jeg af, at Kommissionens Formand i Foraaret bebudede den inden Rigsdags-samlingen.

Den højtærede Finansminister fremsatte i sin Tale nogle Betragtninger over den økonomiske Situation, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Linier deraf. Den højtærede Minister sagde: „Vel kan den nye Situation“ — det var i Forbindelse med Kronestigningen — „have sine Vanskeligheder, Vanskeligheder, som jeg dog haaber, der kan opnaas Enighed om at bøde paa, saa vidt det er muligt; men Situationen er alligevel saa afgjort bedre, at man, hvis man ser paa Forholdene, som de ligger nu, og som de laa for et Aar siden, kun har Grund til at glæde sig derover. Tænker man paa den Trusel, der laa over hele vort økonomiske Liv for et Aar siden, og ser, hvorledes den nu i Virkeligheden er forsvundet, vil man forstaa at vurdere Forskellen mellem da og nu paa den rette Maade.“ Jeg skal naturligvis respektere den stiltiende Overenskomst, der er truffet i dette høje Ting, om

ikke ved denne Debat at tale Valuta, men jeg vil gerne sige, at jeg har ikke den Opfattelse, som den højtærede Minister synes at have, at Truselen overfor vort Erhvervsliv er forsvundet fra i Fjor til nu. Tværtimod vil jeg sige, at hvad der i Fjor maaske kun var en mørk Sky i Horisonten; nu i Virkeligheden er som et optrækkende Tordenvejr. Jeg tør i alt Fald paastaa, at den Situation, den højtærede Minister synes at se, eksisterer der intet som helst af i de sønderjydske Landsdele. Jeg tør paastaa, at der er Erhvervsforholdene i Øjeblikket af en saadan Beskaffenhed, at man ikke i den sidste Menneskealder har haft saa vanskelige Forhold, derom foreligger der Udtalelser fra sagkyndige paa alle forskellige Omraader, og jeg er derfor lidt betænkelig ved, om den højtærede Ministers Lyssyn skulde give sig Udtryk i t. Eks. nye Skatter eller Betaling af Statslaan eller den Slags, som jeg tror i Øjeblikket vilde være en utaaelig Byrde for det sønderjydske Erhvervsliv.

Socialdemokratiet har jo i Sommerens Løb, navnlig i de sidste Maaneder, villet indkassere Kronestigningen som en Fortjeneste for det siddende Ministerium. Jeg ved ikke, om det er helt rigtigt, jeg tror det ikke, men een Ting er jeg derimod ganske sikker paa, at selv om man fra Socialdemokratiets Side nu vil føre alt dette paa Kreditsiden, vil man ikke være saa villig til, naar en Gang alle Følgerne skal føres paa den anden Side af Regnskabet, ogsaa at indkassere dem. Men det gaar jo ikke at ville tage alt det til Indtægt, som tager sig godt ud, Kronestigningen, man maa ogsaa have alle Følgerne med i Købet, som kommer bagefter. Dem vil det ikke være muligt at tale om i dette Øjeblik, hverken dem, der allerede foreligger, eller dem, der formentlig kommer, men jeg vil gerne pege paa enkelte Forhold, som de ligger i Sønderjylland, for de har alligevel i denne Forbindelse en ganske betydelig Interesse. Jeg pegede i Fjor paa Spørgsmaalet om de sønderjydske Kreditforhold, og nu kan man allerede se, hvad Kronestigning og Kreditindskrænkning betyder for denne Landsdel, som har maattet laane sig frem. Vi fik jo i Foraaret nedsat en Kommission eller et Udvalg, hvad man skal kalde det, som overvejer dette Spørgsmaal, og jeg skal naturligvis ikke fremdrage denne Sag paa ny i Øjeblikket — det ligger i Sagens Natur: saa længe Retten sidder, maa Sagen gaa sin Gang —, men jeg vil forbeholde mig paa et senere Tidspunkt af Vinteren at søge den Sag udredet, naar Udvalgets Betænkning